

Publicerad 2011-09-22 22:08 av Sjömannen

Möte dig 3 månader efter denna text, tack:)

Hittad

Sanningens ögonblick, stod och blickade ut över staden, gick och fikade själv i hamnkvateren.

Kastade en blick på min omgivning. Funderade över mitt situation här i livet...tänke "vad gör jag?" Sen drack jag min espresso, njöt en stund i denna tid.

Tid som går så fort när man är omgiven, men så sakta när man är ensam. Skulle du hitta mig nu...skulle du bli fundersam...bäst att vi väntar en stund..tills jag är färdig.

Som magi faller du ner framför mig,

utstrålande av allt jag inte har,

jag tittar på dig, väntar på att du skulle fylla ut allt jag saknar.

Blygt leende och en lycklig blick,

är det jag ger dig,

när du ser mig,

men jag tror inte vi har funnit varandra ännu.

Funderades undra jag vart du är,

som ett ensamt moln på en klar himmel,

svävar jag runt, sökande efter dig,

men du tycks evigt borta.

Magiskt går du iväg, tystnad faller ner över mig, jag vandrar längst en väg utan mål,

men då möter din blick, du bjuder in mig och sakta faller magin på plats.

Du drar dina fingrar genom mitt hår,

du smeker min kropp,

och omfamnar mig med kärlek.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sjömannen med Poeter.se id #34920 innehar upphovsrätten